

Avstrijski škofje in verska šola.

(Konec.)

Mi terjamo le pravo svobodo tudi za vero in vernost, in ne moremo razumeti, zakaj da tisti, ki svobodo in svobodne naprave tako visoko cenijo in v lepih govorih preslavljajo, kedar gre za svobodo vere in vernosti, pa ta svoja načela zatajijo in se ponižajo do fanatizma in nasilstva. Zato kličemo vsem resnično svobodomiselnim možem Avstrije: Ne kratite še dalje katoliškim starišem pravice, izrejati svoje otroke po svojem verskem prepričanju! Ne postanite svobodi nezvesti s tem, da jo neveri na ljubo krajšate!

Mi terjamo katoliško šolo za katoliške otroke. Slišali ste, preljubi v Gospodu, kako se nam je očitalo, češ, da mi hočemo prav povsodi le katoliške šole. Ali se nam je pač treba zagovarjati zoper tako očitano? Mi smo katoliški škofi, mi branimo pravice katoliške cerkve; mi naznanjamo želje katoliških starišev; ali imamo kot katoliški škofje mar tudi pravico in poklic, zastopati terjatve in želje naših nekatoliških sodržavljanov? In ali mar ni očitno, da katoliki ne morejo dobiti verskih šol, ako se take ne dajo tudi nekatolikom?

Morda bi bili nekateri radi videli, ko bi se bili mi ozirali tudi na druga vprašanja, ki so v zvezi s šolskim postavodajstvom. Ne stojimo tem željam in vprašanjem ravnodušno nasproti in ne zametujemo njih opravičenosti, pa v naše čisto cerkvene terjatve jih ne pomešamo. Držimo se pri tem opomina Božjega Izveličarja: „Iščite pred vsem Božje kraljestvo in njegovo pravico, vse drugo pa se vam bo navrglo.“ Kot katoliški škofje pa se držimo besed svetovnega apostola: „Tukaj ni Jud, ne Grk, ampak vsi so eno v Kristusu Jezusu“. Mi smo zastopniki cerkve, politiko pa prepuščamo tistim, ki so za to poklicani. Imamo pa le to prošnjo do vas: Naj bodo vaše misli in želje v posvetnih rečeh še tako različne, dragi katoliški kristjani, za voljo tega nikar ne zanemarjajte verske odgoje svojih otrok! Za to vas prosimo tako goreče, kakor vi svoje otroke ljubite, in kakor ljubite svojo cerkev in svojo domovino.

Glejte, preljubi v Gospodu, to so pojasnila in opomini, ki vam jih danes podamo v zadevi ljudske šole. Tako moramo govoriti, ako hočemo zveličani biti! K temu pa nas, vsakega posebej opominja sv. Pavel. „Zarotim Te pri Bogu in Jezusu Kristusu, ki bo sodil žive in mrtve; oznanjaj besedo (Božjo) in ne odnehaj, naj bo priležna ali nepriležna; spričaj, pros, kaznuj po vsej potrpežljivosti in modrosti; kajti prišel bo čas, ko zdravega nauka ne bodo mogli prenašati, ampak po svojih željah si bodo jemali učnike, ki znajo ušesom dopasti; od resnice bodo svoj posluš odvrčali in poslušali

pravljice. Ti pa bodi čuječ, pretrpi vse težave, izvršuj delo evangelista, izpolnjuj svojo službo“. Naša sv. služba terja od nas, da ne molčimo, kedar je čas govoriti, in na to dolžnost nas spominjajo nevarnosti, ki pretijo veri in vernosti. Mi dvigamo svoje roke proti nebu in pričamo pred Bogom in celim svetom: nočemo in ne moremo mirno gledati, kako propada versko mišljenje in lepa šega, ki sta bila najdražja bisera katoliškega ljudstva avstrijskega.

Ali tudi vas, preljubi v Gospodu, čaka resna dolžnost: vi morate pomagati, da dobimo katoliške šole za vaše otroke. „Le na postavni poti se da to doseči“, izrekel se je lanski katoliški shod in pri tej priliki je vse katoliške državljanke (nujno opominjal, „naj izpolnjujejo svojo volilno dolžnost, naj se udeležujejo volitev v postavodajalne zbornice in naj na to delajo, da se izvolijo le taki možje, ki se hočejo krepko potegovati za versko šolo“.

Ni družega treba, kakor da vam ta opomin v spomin pokličemo; nimamo mu časa dostaviti. Le držite se tega opomina! Skrb za blagor vaših otrok naj vam bo več, kakor vsi drugi oziri, in bodite složni v tem, da volite v vaše zastope le take zanesljive katoliške može, kateri si bodo šteli v prvo in najimenoitnejšo nalogo, z vsemi močmi delati na to, da npravno-verska odgoja postane v šoli resnica.

Gospodarske stvari.

Preskušnja vina.

Ponarejeno vino se lahko spozna, če se mu primeša malo sode; pa ne take, kakor se jemlje za pranje perila, temveč tiste, ki se kupuje v lekarnah za boljo prebavo. Za 4 kr. se je precej dobi. Če se pridene v kozarec vina za bob vrednosti sode, pravo vino malo zavré, kakor da bi se bilo slatine prililo. Za par minut je sopet mirno, in le čisto ponarejeno vino postane pač črno.

Snaženje oblačila.

Svilen in volnata oblačila: kolirji na suknjah, telovnikih, tudi mašna oblačila, vela itd. osnažijo se lahko, če se z mečo vročega kruha večkrat trdno briše. Najboljši za to je novo pečen, hitro potem, ko si ga iz peči vzela.

Sejmovi. Dne 20. avgusta pri sv. Juriji v slov. gor. Dne 24. avgusta v Arveži, pri sv. Duhu (župnije sv. Jurija na Ščavnici) v Čmureku, pri sv. Križi na Murskem polji, v Središči, v Rogateci, v Laškem trgu in v Slov. Bistrici. Dne 26. avgusta v Ljubnem in na Bregu v Ptui. Dne 28. avgusta pri sv. Trojici v slov. gor. in v Svičini. Dne 29. avgusta na Muti, v Orešji in v Žalci.